

και αν συμβη τοιαύτη θα η̄ναι τέρας φιλίας. Μετά τοῦ Κριεζώτου ἐπράξαν πολλά εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἡ αἰτία ἣτις παρουσιάζει αὐτὸν εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ ἔτος — 1820 μᾶς εἶναι ὄλως ἄγνωστος, βεβαίως τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς ζωῆς του εἰς τοὺς κάμπους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ εἰς τὴν τρυφηλότητα. Ὁ Λέων δὲν ζῆ εἰς τοὺς κάμπους· ἐπεθύμει νὰ πάρῃ δίπλα τὰ βουνὰ καὶ τὰ φυλὰ λαγκάδια καὶ ὑπὸ τὴν ἔλατον ἐκεῖ νὰ ψάλλῃ τὸν προσφιλῆ του Νικοτσάραν. Ἐνταῦθα διωρίσθη σημαιοφόρος τοῦ στρατοῦ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ, ὑπὸ τοῦ Μπαπᾶ Πασσᾶ τότε διοικητοῦ ἐνταῦθα, καὶ τοῦτο διὰ τὸ πελώριον τοῦ ἀναστήματος καὶ τὴν μεγάλην ὠραιότητα· πλὴν ἦτο δυνατόν νὰ συμβιβασθῇ μορφή τοιαύτη μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε; Ὁ Ἰσοκράτης μᾶς λέγει ὅχι· διότι «οἷα ἡ μορφή τοιάδε καὶ ἡ ψυχὴ» οὐδέποτε βεβαίως τοιοῦτος ἄνθρωπος ἦτο δυνατόν ἐκουσίως νὰ προσθέσῃ χεῖρας εἰς τὴν τυραννίαν καὶ τὸν ἀπολιτισμόν· ἔνεκα τούτου βλέπομεν κατόπιν αὐτὸν, ὅχι πλέον εἰς Ἰωάννινα, ἀλλ' ἐνταῦθα ὑπέρμαχον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

← Τριάκοντα καὶ ἕξ μαχῶν στέφανοι στολίζουσι τὴν κορυφὴν τοῦ Βάσσου· τριάκοντα καὶ ἕξ μαχῶν ὑπῆρξεν ἀρχηγός. Πολλὰς πληγὰς ἔλαβε ἐν αἷς τὴν διαμπερῆ διὰ μέσου τοῦ στήθους· τὰς μάχας αὐτὰς δὲν θὰ περιγράψωμεν καὶ τοὶ πᾶσαι σπουδαῖαι, ἀλλὰ μόνον τὰς ἐξ αὐτῶν σπουδαιότερας.

Κατὰ τὸ 1821 εὐρίσκομεν αὐτὸν μὲ ἀρκετοὺς στρατιώτας εἰς τὴν Εὐβοίαν καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας ἐπαναστατοῦντα τοὺς κατοίκους. Ἐκεῖ διωρίσθη ἀρχηγός ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ μετέβη εἰς Κύμην καὶ ἐκείθεν εἰς τὰ Κοτύλαια ὄρη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ράντου, ἡ Α. μάχη ἦν συνῆψε μετὰ τοῦ Ἰσοῦφ Ἀγὰ γαμβροῦ τοῦ

